

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

179. An Sacerdos teneatur quam primum confiteri, si post consecrationem, ante tamen sumptionem recordetur alicujus peccati mortalis? Et quid est dicendum de illo, qui in ipso actu celebrandi ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76393](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76393)

quamprimum confiteatur; hoc autem non accidit, quando Sacerdos ideo solum non confitetur, ne notam infamiae incurrat, cum tamen alias copiam habeat Confessarii. Ergo, &c. Itaque secundum Vasquez, praedictum praecipuum Concilij solum obligat, quando sacerdos non habens copiam Confessarii, & urgente necessitate compulsus, non praemisit confessionem, cum tamen antequam celebraret conficius esset peccati mortalis. Quare si aliquis sacerdos, bona fide accedit ad altare, absque conscientia peccati mortalis, ibi autem recordatur alicujus, non tenebitur praedicto praecipuo. Et hanc opinionem Vasquez docuerat antea Saytus de Sacram. lib. 2. c. 7. art. 2. & postea Sylvius in 3. p. q. 86. art. 4. dub. 2. ubi asserit contrarium esse dicendum de sacerdote, qui ex malitia celebrat, non confessus, vel qui in ipso Sacrificio mortaliter peccaret ante Communionem, licet alicui hoc negent, & probabilius, ut Nugnus in 3. p. tom. 1. q. 88. art. 4. diff. 4.

Sup. hac malitia supra in Ref. 172. & c. & sup. hoc ultimo in Refol. seq. à lin. 6. & prope finem, à vers. O que de hecho se cometo. & ibi in fine, vers. qui in ipso actu.

RESOL. CLXXIX.

An Sacerdos teneatur quamprimum confiteri, si post consecrationem, ante tamen sumptionem, recordetur alicujus peccati mortalis?

Et quid est dicendum de illo, qui in ipso actu celebrandi committit aliquod peccatum mortale, etiam post consecrationem, licet communicaverit, praemisit contritione?

Et quid, si recordetur peccati obliti post sumptionem, vel finitam Missam?

Et quid est sentiendum, si ante celebrationem fuisset confessus, & alicujus peccati obliti mortalis recorderetur ante sumptionem?

Idem est de eo, qui ante Missam confessus est omnia peccata mortalia praeter unum, quod iustis de causis tacuit, vel de eo, qui habens causam reservatam, & non potest recurrere ad Superiorem, urgente necessitate celebrandi, confitetur inferiori? Ex part. 9. tract. 3. Ref. 24.

Sup. hoc in §. 1. Ref. praeterita, & in aliis eius primae not.

Sup. hoc prope finem hujus Ref. vers. O que de hecho & in fine vers. qui in ipso actu. & in Ref. praeterita in fine vers. vel qui in ipso.

Sup. hoc, quod hic docetur cum eodem Candido ad litteram, in Ref. seq. §. 2. sed lege Refol. not. primae hujus Ref.

Affirmative respondet Candidus tom. 3. disp. 2. art. 22. dub. 59. n. 67. ubi sic ait: Sacerdos celebrans, si post consecrationem, ante tamen sumptionem, recordetur alicujus peccati mortalis, vi praecipii in Sacro Concilio conditi tenetur post celebrationem quamprimum confiteri. Similiter tenetur confiteri quamprimum finita celebratione, si aliquod peccatum commiserit post consecrationem, licet communicaverit praemisit contritione: quia tunc dicitur celebrare, & communicare urgente necessitate, sine praemisit Confessione: sed sacerdos celebrans, vel communicans urgente necessitate sine praevia Confessione, si alias habeat copiam Confessarii, obstringitur vi praecipii Concilij Tridentini quamprimum postea confiteri. Ergo. Ita ille: qui tamen postea dub. 60. docet, quod si sacerdos, qui solum propter oblivionem celebrat, & communicat absque Confessione praemisit; vi Praecipii in Concilio conditi non tenetur postea quamprimum confiteri. Quia oblivio non proprie dicitur urgens necessitas; sed Concilium statuit, quod sacerdos celebrans urgente necessitate, absque praevia Confessione, cum conscientia peccati mortalis, teneatur quamprimum confiteri: ergo sacerdos, qui oblivionem ante Communionem non est confessus peccatum mortale, quod habet, si post celebrationem illius recorderetur, vi Praecipii in Concilio conditi, *sess. 13. cap. 7.* non tenetur illud quamprimum postea confiteri. Vide etiam Hurtadum de Sacram. Euchar. disp. 9. diff. 7. docentem quod si sacerdos, dum celebrat, au-

te sumptionem Eucharistiae recordetur, & fiat conficius mortalis, antea, vel tunc commissi, & nequeat tunc confiteri absque gravi nota, neque desistere à celebrando, aut ob periculum gravis nota, aut quia jam consecravit, tenetur post celebrationem quamprimum confiteri: quia tunc sumit Eucharistiam absque Confessione ob urgentem necessitatem sumendi illam, ne, scilicet, notam incurrat, aut quia jam consecravit, & quia caret copia Confessarii: quia nulli confiteri potest absque dicta nota.

2. Sed pro negativa sententia ego olim adduxi Vasquez, & alios, quibus nunc addo, me citato, Pellizzarium in Man. Regul. tom. 1. tr. 5. c. 9. sect. 2. n. 42. & me etiam citato, Averlam de Sacram. Euchar. q. 8. sect. 7. Praepositum in 3. p. q. 80. art. 5. dub. 4. n. 21. ubi ita asserit: [Notandum, Decretum Concilij solum respicere eos, qui sibi sunt concilij peccati mortalis: quia verba citata Concilij referuntur ad praecedentia, ut facile patet ex textu. Unde si aliquis existens in mortali, cujus non erat sibi conscius, celebraverit, non tenetur postmodum primo quoque tempore confiteri: quod etiam videtur verum in eo, qui cum inadvertentia, vel ignorantia etiam vincibili peccati celebravit: nam, quamvis talis inadvertentia non excuset celebrantem à peccato; obstat tamen, quominus dici possit conscius peccati, ut patet ex dictis. Decretum etiam videtur intelligendum de eo, qui sibi est conscius, antequam celebraret: quia videtur velle restringere facultatem celebrandi, antequam praemitatur Confessio: quod non habet locum in eo, qui ignarus sui peccati incepit celebrare, & in decursu, saltem post consecrationem, illius recordatur: unde talis non videtur Decreto comprehendi, & proinde non videtur teneri postmodum primo tempore confiteri.] Ita ille.

3. Probatum insuper haec opinio. Primo, quia in hoc casu non servatur secunda conditio, quae est inopia Confessarii: nam iste non ideo communicat conscius peccati mortalis, quia sibi deest copia Confessarii, cum alias, ut supponitur, Confessarii copiam habeat, sed ne infamiae notam incurrat. Secundo, quoniam finis Concilij in hoc Praecipio statuendo fuit, ne sacerdotes negligentiores ferent in Confessario quaerendo: quod non ita Concilium timere poterat de iis, qui habentes copiam Confessoris, illum tamen adire non possent, ne infamiam incurrent, sicut de iis, qui Confessarii copiam non habentes celebrarent. Ut igitur hos redderet diligentiores, & cautiores in Confessario quaerendo, peculiari Praecipio adstrinxit, ut quamprimum confiterentur, Tertio, in Rubricis de defectibus dispositionis animae, in Missali Romano duo casus assignantur. Primus, quando sacerdos non habens copiam Confessoris, urgente necessitate, celebrat: & huic injungitur Praecipuum de confitendo, quamprimum poterit. Secundus est, si in ipsa celebratione sacerdos recorderetur, se esse in peccato mortali: & huic ut necessarium remedium praecipitur sola contritio, nulla mentione facta de Praecipio confitendi quamprimum poterit. Signum igitur est, Pontificem declarasse in hoc secundo casu Decretum Concilij non habere locum. Et hanc opinionem tenet, etiam, me citato, Caspensis in Curs. Theol. tom. 2. tract. 22. disp. 9. sect. 2. num. 26. ubi sic ait: Quamvis satis probabile sit, eum, qui in ipsa celebratione meminit alicujus mortalis, non teneri quamprimum confiteri, nec de illo loqui Tridentinum; inquit enim: Qui necessitate urgente absque praevia Confessione celebravit; praevia autem Confessio Confessionem significat ante Missam: nam Confessio facta in medio Missae non dicitur praevia, sed concomitans. Idem cenfeo, si ante celebrationem fuisset confessus &

Sup. hoc ad literam in Ref. præterita §. 1. ante mediū, verū qui tamen, sed lege eā à principio, & aliam Ref. ejus primæ not...

Sup. hoc ad pedem literæ in Ref. præterita, prope finem, verū, Otero caso.

Sup. hoc iuxta causā supra in Ref. 172. §. ult. ad lin. 5. & post mediū & in Ref. 179. §. ult. post mediū, verū Et eodem modo.

Sup. hac iuxta causā supra in Ref. 172. §. ult. ad lin. 5. & post mediū & in Ref. 179. §. ult. post mediū, verū Et eodem modo.

Sup. hoc iuxta causā supra in Ref. 172. §. ult. ad lin. 5. & post mediū & in Ref. 179. §. ult. post mediū, verū Et eodem modo.

Sup. hoc iuxta causā supra in Ref. 172. §. ult. ad lin. 5. & post mediū & in Ref. 179. §. ult. post mediū, verū Et eodem modo.

Sup. hoc iuxta causā supra in Ref. 172. §. ult. ad lin. 5. & post mediū & in Ref. 179. §. ult. post mediū, verū Et eodem modo.

qui solum propter oblivionem celebrat, & communicat absque Confessione præmissa, vi Præcepti in Sacro Concilio conditi non tenetur postea quamprimum confiteri: quia oblivio non proprie dicitur urgens necessitas. Sed Sacrum Concilium statuit, quod Sacerdos celebrans, urgente necessitate absque prævia Confessione, cum conscientia peccati mortalis, tenetur quamprimum confiteri; ergo Sacerdos, qui ob oblivionem ante communionem non est confessus peccatum mortale, quod habet; si post celebrationem illius recordetur, ut Præcepti in Sacro Concilio conditi *sess. 13. cap. 7.* non tenetur illud quamprimum postea confiteri. Hæc Candidus. Unde utramque sententiam asserit Garcia in *Summa Theol. mor. tr. 3. diffic. 5. dub. 1. punct. 7. n. 85.* esse probabilem, sic asserens: [Otero caso ponent algunos, y es, quando uno se acuerda del pecado, aviendo ya sumido, ò acabado de dezir Missa: però en este por tan provable tengo la parte negativa, como la afirmativa.

3. Verum ego proflus negativæ sententiæ adhaereo: quia, si Sacerdos post sumptam Eucharistiam recordatur alicujus peccati, non potest dici, quod celebraverit sine prævia Confessione ex inopia Confessarij, vel urgente necessitate, ut de casu prioris Resolutionis dicebatur: ergo non tenetur confiteri quamprimum. Et ita tenet Perlicus de offic. Sacerd. lib. 1. cap. 1. dub. 15. n. 175.

RESOL. CLXXXI.

Qui confessus est ante celebrationem, & ex oblivione omisit aliquod peccatum, quaritur, an teneatur confiteri illud quamprimum ex præcepto Concilij Tridentini *sess. 13. cap. 7.* Ex part. 4. tract. 4. & Misc. Resol. 97.

§. 1. AD hoc dubium affirmativè respondet Joan. Præpositus in 3. part. qu. 80. art. 5. dub. 4. n. 21. ubi sic ait: Si Sacerdos urgente necessitate celebraverit sine prævia confessione peccati mortalis, cujus ante celebrationem erat conscius, tenetur quamprimum confiteri, quod non solum habet locum in eo, qui absolute non est confessus, sed etiam in eo qui iuxta de causa aliquid in confessione non recensuit, vel ex oblivione, quia hujusmodi peccatum, per se loquendo, debebat ante communionem subjici clavibus, & dici potest, quod conscius illius celebraverit, sine ejusdem confessione, & proinde Decretum Concilij ad illum casum se extendit. Ita ille.

RESOL. CLXXXII.

An Sacerdos, quando confessus est, & post celebrationem recordatur alicujus peccati obliti in dicta confessione, teneatur quamprimum confiteri ut impleat præceptum Concilij Tridentini *sess. 13. cap. 7.* Et notatur quod dictum præceptum Concilij tantum fuit latum pro celebrantibus, qui conscij mortalis, & non habentes copiam Confessarij, & urgente necessitate celebrant absque prævia confessione. Etiamque advertitur, quod si quis in scammo communicantium recordetur mortalis posse, absque prævia confessione communicare? Ex part. 5. tract. 14. & Misc. 2. Ref. 6.

§. 1. Affirmativam sententiam docet Præpositus in 3. p. D. Thom. q. 80. art. 5. dub. 4. n. 21. Sed ego contrariam probabiliter existimo